

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: V. P.
bytem XXX

proti
žalovanému: náměstek ministra vnitra pro státní službu
sídlem Jindřišská 967/34, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci postoupené Městským soudem v Praze ze dne 3. 4. 2020 pod č. j. 58 Co 115/2020-50,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 22. 3. 2021 domáhal ochrany proti nečinnosti náměstka ministra vnitra pro státní službu (dále též „náměstek“), která měla spočívat v nevydání rozhodnutí ve věci náhrady škody a nemajetkové újmy způsobené žalobci nesprávným úředním postupem státního tajemníka v Ministerstvu průmyslu a obchodu, postoupené náměstkovi usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2020.
2. Žalobce blíže uvedl, že usnesením Městského soudu v Praze vydaným pod č. j. 58 Co 115/2020-50 byla vyslovena nepřislušnost civilního soudu k rozhodnutí ve věci náhrady

škody a věc byla postoupena náměstkovi pro státní službu v Ministerstvu průmyslu a obchodu. Tento orgán měl dle žalobce vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů od převzetí řízení od soudu prvního stupně (přičemž žalobce předpokládá, že předmětné usnesení o postoupení věci bylo náměstkovi – stejně jako žalobci – doručeno počátkem května roku 2020), což neučinil. Žalobce se původně domáhal náhrady škody u Obvodního soudu pro Prahu 1, kde dne 29. 4. 2019 podal žalobu, a to z důvodu zcela svévolného a účelového přístupu Ministerstva průmyslu a obchodu k řádnému vyřízení žádosti o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“), kterou podal žalobce u Ministerstva průmyslu a obchodu dne 17. 9. 2018. Stížnost se týkala nesprávného úředního postupu státního tajemníka v Ministerstvu průmyslu a obchodu, který neřešil stížnosti (16) žalobce na chování vedoucího oddělení meziresortních záležitostí Mgr. F. N. Nečinnost státního tajemníka způsobila žalobci zásadní škodu v oblasti osobní, zdravotní, rodinné, finanční i pracovní, jež vedla k neodůvodněnému a neoprávněnému propuštění žalobce ze služebního poměru.

3. Přestože byla věc usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2020 postoupena náměstkovi, ten zůstal od května roku 2020 vůči žalobci nečinný, čímž zasáhl do práva žalobce na projednání a rozhodnutí ve věci bez zbytečných průtahů. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil náměstkovi ministra vnitra pro státní službu, aby bez zbytečného odkladu vydal rozhodnutí ve věci, kterou mu postoupil Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 4. 2020, č. j. 58 Co 115/2020-50.
4. Žalovaný (náměstek ministra vnitra) v písemném vyjádření uvedl, že dne 4. 8. 2020 obdržel podání žalobce, ve kterém v souvislosti se shora uvedeným usnesením Městského soudu v Praze požadoval sdělit, kdy bylo žalovanému postoupeno projednání žalobcem uplatněného nároku na náhradu škody. Protože mu nebylo do té doby žádní podání známo, vyžádal si od Městského soudu v Praze předmětné usnesení. Následně podáním ze dne 9. 1. 2020 oslovil Městský soud v Praze s návrhem na opravu zjevné nesprávnosti uvedené ve výroku I usnesení, spočívající v uvedení správného služebního orgánu, jemuž má být věc postoupena, neboť bez této opravy by nemohl ve věci nároku žalobce na náhradu škody a nemajetkové újmy dále postupovat. Městský soud v Praze vydal dne 19. 10. 2020 usnesení pod č. j. 58 Co 115/2020-69, který změnil výrok I v tom smyslu, že věcně příslušným orgánem je náměstek ministra vnitra pro státní službu při Ministerstvu vnitra České republiky. Dne 14. 12. 2020 pak žalovaný obdržel od Obvodního soudu pro Prahu 1 spisový materiál.
5. Po posouzení věci náměstek odmítl svou kompetenci k rozhodování o nároku žalobce a dne 4. 1. 2021 podal návrh ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „kompetenční zákon“), na zahájení řízení o kompetenčním sporu. V návrhu vyjádřil názor o nesprávnosti usnesení Městského soudu v Praze, a to s ohledem na nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 1/19. Podáním návrhu k řešení kompetenčního sporu došlo ke kvalifikovanému popření pravomoci rozhodovat ve věci, a z toho důvodu nemůže být náměstek nečinný. Náměstek rovněž nepřerušil řízení ve smyslu § 64 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť u žalovaného není vedeno žádné řízení, které by bylo možné přerušit.
6. Žalobce v replice uvádí, že vyjádření náměstka jednoznačně dokládá, že je správní orgán nečinný a podáním návrhu ke kompetenčnímu senátu se snaží zbavit povinnosti

rozhodnout ve věci dle pravomocného rozhodnutí soudu. Podle žalobce nemůže náměstek pochybovat o své kompetenci k rozhodování určité věci, bylo-li již pravomocným rozhodnutím soudu rozhodnuto jinak. Nadto v podaném vyjádření chybí odůvodnění, proč náměstek svoji kompetenci k rozhodování odmítá.

7. Městský soud v Praze přezkoumal v žalobě tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí (§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
8. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s takovým projednáním výslovně souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 s. ř. s.
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
10. Podle § 1 odst. 1 písm. a) kompetenčního zákona *se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen "pravomoc") vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy.*
11. Podle § 1 odst. 2 kompetenčního zákona *Kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.*
12. Podle § 5 odst. 1 kompetenčního zákona *Zvláštní senát rozhodne usnesením o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení.*
13. Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
14. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. *Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
15. Před samotným posouzením důvodnosti nečinnostní žaloby soud považuje za vhodné přiblížit povahu kompetenčních sporů mezi jednotlivými správními orgány, potažmo soudy. Zajisté lze souhlasit se žalobcem, že vysloví-li správní orgán či soud svoji nepříslušnost či nedostatek pravomoci, a v rozhodnutí označí správní orgán, který je podle něho příslušný k projednání a rozhodnutí ve věci a následně mu tuto věc postoupí, stává se v tomto okamžiku věcně příslušným právě tento orgán. V takovém případě je správní orgán povinen rozhodnout ve lhůtě stanovené správním řádem, která počíná běžet od obdržení úplného spisu. Odlišnou je však situace, kdy obě strany (jak soud, tak správní orgán, jemuž byla tímto soudem věc postoupena) svoji věcnou příslušnost odmítají. V takovém případě vzniká kvalifikovaný kompetenční spor, k jehož vyřešení je příslušný zvláštní senát zřízený při Nejvyšším správním soudu dle kompetenčního zákona. Je-li k tomuto senátu podán návrh na vyřešení kompetenčního sporu oprávněnou osobou (kterou je v tomto případě orgán, jemuž byla věc postoupena, a jenž svoji příslušnost odmítá – viz např. usnesení zvláštního senátu ze dne 4. 5. 2005, č. j. Konf 33/2004-13), rozhodne o kompetenčním sporu tento senát. Do té doby nelze ve věci rozhodnout, neboť není dána příslušnost žádné ze stran kompetenčního sporu. Pravomocné rozhodnutí

soudu, jímž je vyslovena jeho nepřislušnost a věc postoupena podle něj příslušnému orgánu, nelze v tomto případě považovat za závazné, neboť právě podáním návrhu na rozhodnutí sporu ke kompetenčnímu senátu bylo toto rozhodnutí o nepřislušnosti zpochybněno.

16. Z hlediska důvodnosti žaloby je stěžejní ve smyslu ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. posoudit, zda je žalovaný v době rozhodnutí soudu i nadále nečinný či svoji nečinnost již ukončil. Z konstantní judikatury správních soudů vyplývá, že posouzení, zda je správní orgán v době rozhodování soudu nečinný, není otázkou podmínek řízení, ale důvodnosti žaloby samotné (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164: *„Posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.“*
17. Městský soud se neztotožnil se žalobcem, že je třeba uložit žalovanému povinnost vydat ve věci rozhodnutí, neboť žalovaný doložil, že z jeho strany byl vyvolán kompetenční spor ve smyslu kompetenčního zákona, o němž je příslušný rozhodnout pouze zvláštní senát dle kompetenčního zákona. Do vydání tohoto rozhodnutí tak nelze za příslušný orgán považovat ani soud, ani žalovaného, neboť obě strany sporu svoji pravomoc rozhodnout popírají. Je tedy na zvláštním senátu, aby závazně rozhodl, která ze stran má pravomoc k projednání věci. V případě, že by v průběhu kompetenčního sporu některá ze stran rozhodla a následně by zvláštním senátem byla vyslovena pravomoc druhé strany, byl by zvláštní senát nucen původní rozhodnutí orgánu, jež neměl pravomoc, prohlásit za nicotné. V případě kompetenčního sporu je tak nutné vyčkat na rozhodnutí zvláštního senátu, a teprve po něm pokračovat v řízení, které dokončí příslušný orgán. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce doručil žalobu soudu dne 22. 3. 2021, tedy v době, kdy již byl zahájen kompetenční spor, nebyl žalovaný ve věci nečinný.
18. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že do doby rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného dle kompetenčního zákona nelze žalovaného (náměstka) považovat za nečinného. Městský soud v Praze proto z tohoto důvodu žalobu pod výrokem I. podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu